

לשכת הפרוטוקולים	
דף 1	מתוך דפים
עותק	מתוך 6 עותקים

- 107 -

ועדת החוץ והבטחון

16.10.73

פרוטוקול מס' *RA*
 מישיבת ועדת החוץ והבטחון
 ביום ג', כ' בתשרי תשל"ג - 16.10.1973, שעה 20.30

נ כ ח ר :

- חברי הוועדה:
- ח. צדוק - יו"ר
 - ש.ז. אברמוב
 - ס. בן-טורה
 - א. אליאב
 - י. בן-מארוך
 - ס. בנין
 - א. בקר
 - ז. הפד
 - י. הירש
 - ג. האוזנר
 - ב. הלוי
 - י. חזן
 - א. ידלין
 - ס. כרמל
 - ח. לנדאו
 - י. נבון
 - א. ריפמן
 - י. רפאל

מוזמנים: יו"ר הכנסת י. ישיעיהו
 סגן ראש הממשלה י. אלון

פזכיר הוועדה: א. רדאי

ר ש ס-ה: א. מדלר

דיווח שוטף על המצב הצבאי.

977-היום

כשכת הפרוטוקולים		
דף 2	מתוך	דפים
עותק		מתוך 6 עותקים

16.10.73

היג'ר ח. צ'נוב: מני פותח את הישיבה.

בטל העתקת פוער ישיבת הכנסת בשעה 11 לשעה 4 נשחבש לוח הזמנים, וראש המשלה ביקשה ממני לבקש את פליחת הוועדה על שלא יכלה להשתתף אחריו היום. נשפץ מסי מנן ראש המשלה ויורה על הטוב בחזית, ובעיקר בחזית הפזרית בשעה זו. זאת תהיה ישיבה קצתהא, למטרה זו בלבד.

מנן דה' מ. י. אלון: לפני שאדבר על החזיתות, יש מולם עוד חזית אחת שמשייפה מאד על החזיתות הללו. מבלי להיכנס ליותר מדי פרטים, כוונתי לחזית האמנקה. אתם בוודאי פווחים כל הזמן על הממפצים שנעשים ע"י המשלה.

מתוך 4,000 טון של אמנקה שטובת ביצינו להעביר דרך האויר (ועדיין לא מרובד כמון על שריון) כבר הגיעו כ-2,800 טון, לפי טור עריטורית שקבע זה"ל ובמירת המטרות לגייס את הכלים. (לא כל דבר היה טוכן מיר במחשון).

י. ח'נו: זה מחוץ למנסופים?

מנן דה' מ. י. אלון: מחוץ. כהובלה עוסקים גם מנחנו, ע"י אל-על שעושה עבודה עזושה. בארבעה ימים הם הנחיתו כמון 24 טונות גדולים שלהם, הנ"מבו והמטוס הגדול השני, וגם טונות אמריקאים. במשך יום-יומיים הנחתנו לפעלה פלושים טונות (כמובן, מבקשים שנשט זה לא יהיה גושט לשיחות).

ח. לגדאון: העוזות מלחה.

מנן דה' מ. י. אלון: יש הכדל. מכל מקום, זה זורח יפה מאד. אל-על מטיפה את המטוסים שלה במלוי-תעושה אבמיים, ויש שיחוף מעולה במלוא. מעניין יש בילויים אישיים ימים של אמריקאים גויים שמטילים כדור, ומתח טרביש עושים פעל ומעבר למה שהתקן מחייב. יש החעודרות מביב הנושט הזה, ויששיכו בוותו קצב, כדי לחביט את כל 4,000 הטון, וכבר מכינים רשימות חדשות. אגב, זה כולל המנושה מכל הפונות, לרבות מגזים 106 מ"מ שהיינו כבר אמאמא דחוקים בהם קצת. כן קיבלנו 11 טונות הובלת גדולים מטוב הרקולט, מ-130, שהם חירגי מאד לחיל המויר להובלה לא רק מעכר לים מלמ גם להעתקת כוחות וממטקה בתוך המדך בקווים מרוכים מאד. אמאלא

עד לרבע זה הגיעו 20 פנטוסים, עד יום א"א יגיעו עוד 8. עוד לא נקבע לוח הזמנים ליתר. אבל לפי ההחייבות הראשונה צריכים לחת לנו 40. היו לנו צרות עם המסייחוקים שלהם ורוקט יש לנו צרותות והם צריכים לחת לנו כמה עשרות. כושר הטיפה שלהם מוגבל יותר משל המטוסים. הם עשו פעשה בלתי רגל, ומפגיבים גושמות-מטוסים במדאקים קצרים בין מרה"ב לישראל, כדי שהמטוסים יצמחו בדרך ויתולקו עצמם על סיפון, עד שיגיעו למדך. יש להם שלוש ממטרות: (1) לנחות בבטיבים חכורים, וכמון יש להם צרות עם המשלות המטרות; (2) אמא לתולק במויר, וזוהי מופרזיה מטובכת; (3) למטטר טיפות וילוק ממביח לאניה של עצמם. ומני דומח בזה דבר ממש לא רגיל. וזאת היתה הצעה שלהם.

קיבלנו כבר כמה מוצות חשונה, כמו המרייקים שמכים מהגד. שני מוצי טילים (אינני יודע את כולם): מ.י.י.י.י. והמסיירווינדרט. עוד אין חשונה לגבי המ.א.6.

ח. לגדאון: הכוונה ללייזר?

לשכת המרוסוקולים		
דף 5	מחיר	דמים
עותק	מחיר 6 עותקים	

- סודי -

ועדת החוץ והבטחון

16.10.78

מגן רח"ט י. אלון: לא. לתת עוד מין תשובה לסגן ס.א.מ.6. הם בעצמם עוד מתלבטים, ויהיו מאושרים אם בתפיש מארזים היים ונביא אותם לפחקר.

אתם יודעים שהם הבטיחו לנו טנקים שבני סוביים, מ.מ. 60 ו-48 (מחננו היינו בעריטיים את ה-60, אבל מארזי לבטיים מצ' מארזי לבני-שיש לאה במיננות בה עם הטנקים היותר קטנים. לא כולם חייבים להיות בקו הראשון). מחננו סבררים בהם אפשרות להטיט את הששים הראשונים, הרוליים. או שיבואו באניה או בסטופי-על, שזה יותר טוב. עוד לא הוכרע. ברור שישעה כל מה שאפשר.

קיבלנו מלטים שהנשק המבטי-טנקי הקטן (Low*) זאת התשובה לכלים-שלהם ("מאדקה"). והחברה שסועלים בלילות המאחרונים כבר מצוייירים בנשק הזה.

כמה אלטיים?

י. רמאל:

י. אלון: אלה פטורים ברוליים - 3,000 או 4,000. כזה לא תהיה הגבלה.

יש טייל אחד שהוא הטוב לנו מאד, "Tow" לכשתה ולחרשתה של מרח"ב (ומני שהכלא עליה), מין להם עצמם שטייק, והם פשו גירדו שהקנים מאאמאמ של היהירות שלהם ושלחו לנו למעלה מהצבית ההיקף שיש להם (80). אבל מה שהבטיחו לנו זה להחיש הזמנות באותם מפעלים שהתחמו בייצור הכלי הזה, וצותנים לנו עריטות. אבל החבר'ה רוצים בטיל הזה החליף לתפקיד המסטי שיש לעתים לטנק, כלומר, כרבע שאתה מקום בלי בזה במקום נכון - אתה יכול להטנות את הטנק לתפקיד יותר מופנמיבי. לבן יש עוד ל-"Tow" גם כשנביר את כוחנו המופנמיבי (הטווח שלו הוא יותר מ-3 ק"מ. הטווח של הטיל הקטן הוא כ-300 מטרים).

המאריקאים לא השאירו שם כלב המבטיטיים שהתערבות מוביטיטית ישירה משפעה החקרנות אמריקאית ישירה. עשה זאת כלשוננו הוא חתן פרס נובל לשלום קיימנג'ר, במסיבת-העתונאים המפורסמת שלו (היום הוא קיבל פרס נובל לשלום).

הוא ולה-רוקטו יחד קיבלו אותו.

ה. לגדמא:

מגן רח"ט י. אלון: זיכסון מאר באמיטת חייילים ששוחררים שלהם כוויטוב: לא במקיר את ישראל, וכשה שבטנו לעזרה לבגון ב-1968 וליירן ב-1970 - נכחו לעזרתם. מלה יותר מרביזים; רברים כווריים, חר-משפטיים.

שכסן לזירות, ותחיל בגסון, כי "פסון

תיטמה הטובה".

מהם מכירים את המערך שלנו בגסון. גבי פטור פלדבר עלינו. אבל היו התמחזיות היום. איו לנו שני בלי התקפות, שתי התקפות נפרדות בנזק, האתח מול בוחותינו, מיל'ר שהטיבה גולבי שפחזיקים מוצב של מזרעה כית-ג'ן במודר החרמון. התקפה נהרסה. מבירות לפוריים, אבל לצערי גם לנו קצת. מין לי עריין שפחזיקים, אבל כשארורים שגם לנו יש מבירות - זה יותר מאחר או שביים. כי כשה נבחר כאחר או שנים - רוצים בזה הצלחה ברולה.

קצת מארזי זה, גם כן בנזקך! היתה התקפה על כמר שנקרא הל-שאפט, קצת דרושה משפט, שהוא בעצם יעד חזק והטוב (שהייתי רוצה שגביע אליו בחזרתנות), כציר החנוטה כוויטיהדת-דמשק. גם שם נהרסה ההתקפה. לא הזכירו את המבירות שלנו, ומני שטרשא אסוח שלא היתה שם פעולה שיוחרת, אבל מיצני יכול להתחייב.

כאותו וטן בערך היתה התקפה נוספת, גם

לסכת המרוטוקולים	
דף 4 מתוך	דפים
עומק	מתוך 6 עומקים

16.10.73

טנן רה"מ י. אלרון:

היט על מוצב קטן, ששמו כפר-שאפט, הסוכה יותר דרומה-מזרחה לתל-שאפט, לכיוון עיראק. גם התקפה זו נהרסה. בשעות הצהריים היה בל שני של תקפות, מוזמנות הטעם בין העירקים והירדנים. וזה בכיוון ישוב ששמו גמזוי, שבמטא אי-שם מערבה לציר התנועה אאאאאאאאאאאאאאאאאאאא דמשק-יין-טכנין-דרעה, שיילצנו עליו עין לטובה, וחשוב פי יחזיק בו. והרשם שהירדנים רוצים לשים עליו את ידיהם. בקרבות אלה היה כבר לא רק חי"ר אלא גם שריון שלנו. וזאת הטעם הראשונה שבכנסנו לקרב עם אג החטיבה הירדנית. בשום מוצב לא זכרו אחרת; בכמה מקומות היט המרוכזים קטנים של השריון שלנו. הטכניקה של כוחותינו בצפון היא לחמוך בחיי אדם ובציוד, ולא לעשות תקפות מיותרות. הן צבאיות הטכיל אמר שבעד לו מחשבות לפעולה. אנחנו מעוניינים לחמוך בחיל-אויר בצפון, ולכן מטיטים ועושים את ההכרחי, אבל היום היה ישם מוד. מיכרנו רק טנק אחד או שניים, שהשתקו זורשים תיקון קל. לעומת זה העירקים והירדנים יחד איבדו היום (טנוד) 100 טנקים. מתוך זה 25-20 ירדנים. שאלתי: האם הירדנים מצויידיים בפנטריוונים או בקנקים אפריקאים. אפרו לי: פנטריוונים. אבל אינני אחראי אם אין שם חטיבה של טנקים אפריקאים.

הטלנו היום 10 טנקים טוריים.

האיכות של ער היום בחזית הצפונית:

הטלנו 176 כולל ה-10 של היום. אנחנו איבדנו היום שני טנקים. אינני יכול לוטר אם שניהם בצפון או אחד בצפון ואחד בדרום (אינני יודע; אני בעצמי הוסמתי לשמוע עליהם).

אם תמאלו מוזי, המצב בצפון לפי דעתי

הוא מידיאלי, אבל פי שחשב שגמזנו - טועה. כי הם עורכים לעצמם קו הבנה חזק ואף יוצאים להתקשים צבדיים. ובדרום פרשה טוביה לפנינו ולפניהם. ההתקרבות מזרחה היא לא רק ענין של טריטוריה, אלא גם נפיון מיכרו לכיוון דמשק. כי הצירים הצפוניים הם יותר קשי-תנועה מבחינה טופוגרפית. לכן המצב הוא טוב מוד. אין פה לראוב. מעניין שהדגיזה הפוקטנת שיושבת בקו היסן הפודייא ולא השתתפה בתקיפה (רק השריון המסייע שלה, שלא קיים כבר) - לא זהה מעבודתה ופחזיקה עם כנראה החזקה פוליטית, כדי להתריין אמנו על קווי הטקטאש עם ובאשר נביע לכך. אנחנו יכולים לעקור מאלה, אבל באכידות לא קטנות, והשיקול הוא לא להגר. בשביל לעשות אכידות לא צריך להגר. מולי בכל זאת, ברגע מסויים של דאגה לדמשק, מולי הם בעצמם יסלו יזמה; מולי בגלל קשיי אטקחה. עכ"ם, אנחנו פחזיקים אותם שפוך, קרוב, עוקבים אחר תנועותיהם גם בפודיעין. לפי שעה עוד לא נכנסנו אלה בקרב. יש כוח שמוכן לטפל בהם.

מכאן אני עובר לדרום, בוודאי שמעתם

שהיה לנו עוד קרב די קשה אמטול נבשינות בודשט. בודשט 32 אכידות, הרבה מצועים. אבל הרצונות עם בודשט קיימת.

אני רוצה לדבר רק על נושא אחד, הנושא

העיקרי. בוודאי כמובן גם אנחנו כמטלה לא מעט הדהרנו אלא והתלכסנו בנושא הפעבר לאוטונטיבה בחזית הדרומית. המורכבת יש שלוש אטטריות: (1) להגיה להם לתקוף ראטוננים, להנהיל להם ער כמט שמשך אכידות כשריון ורגלים. לבצל את ההצלחה, ולעבור לאוטונטיבה. (2) לעבור לאוטונטיבה, מוד נטיון לעקור אותם מן הגדה המזרחית של החעלה. (3) לחפש הזדמנות ודרך לצלוח את החעלה, לא טטיבות פוליטיות, לא כדי להגיע למצב שגמלץ אותם להטקטאש או למצב שנמרו: אתם פחזיקים את - אנחנו פחזיקים לכם שם. אלא ביקשנו מהטכיל, כשהוא בודק את אטטריות הצלחה, לשקול אך ורק את צרכי ההלחה. שיגיה לנו את הפוליטיקה. כלומר, יעזוב את הטקטאש ואת העציות מיליו חלופה נעשה אם נצטרך לעשות חילוים. זה לא טעיף עכשיו את המטלה, ולא צריך להקטיף את הטכיל. אחרי שיחה בסדרים גדול עם כמעט כל המטה הכללי החלטנו לשקול זאת אך ורק מבחינה צבאית שתורה.

לשכת הטרנספורטים	
דף 5	מתוך 6 דפים
עומק מתוך 6 עומקים	

16.10.73

בן רמ"מ י. מלון:

אם מותר לי הערה אישית: מני מאז התגברתי לשתיהם שלוש המשטריות הללו. מני הערתתי, כעזה אישית, שפוטב לתק. לתם לבצע מה השלב הבא של התכנית שלהם, שהיא ידוע לנו, אם כי העיתויץ היא עדיין לא בטוח; לקבל מה שניהם בלוחמה שריון בשריון קלאסיית, להשמיד כמה שאפשר יותר שריון, וזה"כ לעבור לאוטובסיבה. מני מוכרת לוטר: מיט לא הציע יותר, לאחר הנסיון הראשון, לסטל כתם טיפול אוטובסיבי בשחם בצד זה של הרג, כי זוהי שתיקה נוראה. ייתכן שבטחו של דבר בעקור אותם, אבל גם נאמר מ-כך הרגה אבירות שזה לא כדאי.

למרות המזל יכולנו עמ"י מקורות מסויימים להעריך כשבידות גבוהה שמו בשבת מן ביום ראשון, או גם בשבת ובמ ביום ראשון, היערה החקפת שריון בחזית רחבה, מלווא הידרות פוקדנות לעומק של כוחות קומנדו על-גבול לתחום שתיים בעורך הפער שלנו שהוא פער חיצוני שאר להנחלת המלחמה (אתם מכירים אותו). ואז, כשבשבת בבוקר גמו הבריח מהטכני'ל ושר הבטחון והעלו מאשכות לגבי האוטובסיבה, סיכמנו לאחר שקלא וטריח לתת לידיעה האנובסיבה הזאת לאוביח את עצמך, לרואה. מבחנו עופריח בשבת בבוקר, לפנינו כל השבת, יש יום א' ופוצמי יום א' - צרחה. אבל יחד עם זה הם קיבלו מור-ירוק לעשות הכנוזים וחכנות שלם אאאאאאאאאאאאאאאא פטריעים לקבל את פני העפריח את יצמו, לעשות מה שצריך לצליחה מטעריח, כמו החללת בשרים בלי שירבישו, וכו'. כלומר, לעשות הכנוז מצד אחד, אבל להיערך למנובה חזקת מצד שני.

ובשנת, הם פילמו את התקידים יסח בפערכה. העפריח יצאו להתקפה כלליה. הסנח היה כזה שאנשינו, לדורו היו פמש שמחים על כל כוח פצרי גופף שצלה את התעלה. כי הם רצו בטכנס הזה, באמת לשבור את הכניסיות שמשר שריון המוייב, לא מכנס לפריים. הם פתחו אאאאא בהחקפה נרחבת; היו נטיינות מאריים להנחית קומנדו ע"י טרקייה. בכמה גזרות הם תורידו מה קומנדו והמפיקו לשדוח, וחברנו את הקומנדו. בכמה מקומות הצליחו גם לחרום מה החליקותטריים. הפעולה המפורדת הזאת לא הצליחה. היא נעשתה בשעות כמלה שלם יכולה הייתה להצליח. והשריון יצא לקרב, שריון מלווא הי'ר, עם ה"מאולוטקות" הללו. כי הם זוכתו לדעת שבזה הם פוזעים בשנקים יותר מאשר ע"י טנקיים, עצמי שמעתי אחר טטקריי המוגדרות כגזרה פטויימה מופר על חיל-התרבלים החללת: מיגבי מכיר מלחמה כזאת. ממז מלחמה העולם השביח לא שמעתי על זה.

תתחיל כל היום ובמ אמש עד הבוקר בשעה אשע אייבם שם, ובנושתי עם מלוח הפיקוד ובמ עם ר/א כר-לב, עד הבטחון וארמטכ"ל. היו לנו מטערייהח קחת לשכת רשמיים בלתי אמפעיים. לפי טעירה מארמיה (ובהבר'ח שלנו לא פנויטיים) נחרמו בקרב הזה (ומני מוצר רק על הקרב הזה של יום א') 256 טנקיים פצריים טרוטיים. פצרייכים שיט עוזו נספעים שלם נטרמו אבל יצמו מכלל פעולה לזמן מה. אבל היות ולא פטרו אותם, הם לא רוצים להגיר כמה. כל אחד מופר שיט עוד. עכ"פ. 256 טנקיים. לגו נטפיקו 10 טנקיים. מזה, אם אינני טועה, 6-5 מדרו לעולה מארי הסיקון. כמובן, גם צווחות. אבל הקרב הזה היה מני חושב אחר הקרבות הפצריים של המלחמה בדרום.

זה יצד מצב חוש. כל גושם הצליחה בעשה הרבה יותר אקטואלי. ראש הממשלה זשר הבטחון קיבלו יפוי-כוח מן הממשלה, עמ"י טרוביודרה שיט לנו, להתיר צליחה צאצ בשעה שתירמח לתם. כלומר, הממשלה מישרת זאת עקרונית ברמה לי בסופמי שבת, וזההערכה של עד הבטחון וארמטכ"ל הייתה שזה יכול להיות כנחד הייפיים הקרוביים, מבלי להתחייב לבני המריך. ובתמו יפוי-כוח לרה"מ ולשר הבטחון לקבוע את הפוער. כמובן, ראש הממשלה רשמית להתייצע עם מי שהיא רוצה, אבל היא מיגבה אייבה לכנס את הממשלה כדי לאשר זאת עקרונית.

כיוון שאהצלחה הייתה גדולה, והצער היחסי של ההבר'ח היה שלם כמו יותר טנקיים פצריים והם לא לחמו יותר פעות (כי הקרב מסק קרוב לשעה שהיה כנחדיים; הם ששייכים שאלו בערך הקרב עוד שתיים-שלוש פעות היו חורפים עוד טעה טנקיים) - לפי כל ההשבונות שגם טחם בקיימיים בתם, מארי הקרב הגדול הזה פצרייכים שזוהרו לתם טנבז הזה של התעלה 500-600 טנקיים (תלוי במיזוח ממשר החלתי מתחילים לספור).

לשכת הפרוטוקולים	
דף 6 מתוך	דפים
עומק	מתוך 6 עומקים

- 101 -

ועדת החוץ והבטחון
16.10.73

אתמול אפרו 820.

ג. המונגר:

ג. דה'מ' י. אלון: אחרי הקרב של אתמול זה בסביבות 500. זה טעות טפה שיש לנו במיזור זה - כ-740, גניח מפילו 700. ביחסי כוחות טטריים זהו בכל זאת עדיפות. מנחנו מיננו טטנקים כל-כך בדברים כאלה.

אשר לסריצה עצמה: המחשבה היתה כזאת: כל השריון עמ'י המודיעין, פרט לדביזיה (שמיינני יודע כרבע איך קוראים לה) שהסקירה היה להגן על קהיר והפסטר, בת 100 טנקים בסביבות סכר-אמון בדרום תרמוק, וכן דביזיה פוקסנת או חטיבה מוגברת של בי"ם לשריון, (שהיו בסביבות אלכסנדריה והדלתה), מאבא פתכת בעוד 500-600 טנקים מהצד השני של התעלה, בשורת זו שהזכרתי. ככל שקום, אלאאאאא המספר מיננו אלפים. ככל אלה בזירה הזאת מעניינים רק שני כוחות, חוץ מהכוחות שבצדנו: הדביזיה הקהירית ובי"ם לשריון. אלה בחשבים לרזרבות טט"ליות. הערכתם של החבר'ה שלנו עד אתמול אחרי-הצהרים (היא השתנתה קצת אחרי הצהרים) היתה שכל השריון, כל שלוש הדביזיות א, הצטטטת, הפדכזית והדרוסיית, כבר טרוכזים מהעבר המזרחי של התעלה. אתמול נילז סיפנים של חטיבה טטרייתת מפערב אלאאאא לתעלה, בצורה הדרוסיית, בזדה פואץ. ועד היום, כשיצאתי בשעה חשע בבוקר, עוד מי-אסטר היה לזרות אם זהו החטיבה האחרונה של הדביזיה הרביעית של טטה, או שטא מיתה כוח שקודם קודמה להיות כרזרבה טקטית קרוטה. זה לא ברור; זה גם לא ברור. לעומת זה, היה למפקדה שלנו ימור להניח שמהצד השני הכוחות הם דלילים מאד. ואם נצליח למצוא מרצה ולעבור לצד השני - נפתחות לנו כמה אפשרויות ברולות:

(א) להטפיד את מערך הטילים קרקע-אוויר, שהוא הפגבלה העיקרית של סיוע חיל-אוויר לצבא היבשה בגזרה זאת;

(ב) למנף כוחות שנמצאים מצד זה של התעלה, מצדנו שלנו;

(ג) להניח טטרבים לכוחות שיתחילו לטות כשיחברר להם ברול הסריצה, ואז, כשהם יהיו בתנועה - זהו טבא מידטאלי לפגיעה, יותר מאשר כשהם בכוננות, מפילו מצדנו.

אם פותר לי קצת בזכות העבר לומר טטה על התכנית: אני הייתי בין האחרונים שהצטרפו לאישור הפעולה הזאת; אני מודה.

ה. כוונה היא מראש-אגטר להתקדם צפונה? ג. בג'ו:

ג. דה'מ' י. אלון: צפונה ודרומה, כשני כיוונים. עד לקרב שיון בשריון שבו אהושפרו 250 טנקים - אני התנגדתי לצליחה, כי ראיתי בזה סיכום טונזום, כשבין קיומה למי-קיומה של ישראל יש 700 טנקים ישראלים עם חיל-אוויר פזת, שעושה עבודה נהדרת עד לרבע זה ועכשיו מקבל תגבורת, אבל עד שטכניים צוותים עוכרות שנים. טרגע שהספרנו את אאא 250 הטנקים הפצריים אמרתי: עקרונית אני בעד, אם ענין הצפריים ייבוק.

והנה, ביררנו והתברר שיכולים להיות לרשות הכוחות שלנו בין 4 ל-6 צירי מעבר (לא כולם בשדים טרופר). ביציהם שני בשדים שחיל ההנדסה של צה"ל מתורגל להרכיב חוץ שעתיים; בטר אחד מתקפל, שעליו קיבל המלוף של פרט בטחון-ישראל, שברבע טכניים אותו לפף התעלה הוא מתגלגל על מני הפים ובטשן דקה-וחצי עד שתי דקות אפשר להתחיל להפיע עליו טנקים; ודוברות, שעל כל אחת ניתן להעביר טנק.

י. דה'מ' י. אלון: בטר א כזה של המלוף טל יש, רק אחד?

ג. דה'מ' י. אלון: רק אחד. זוהי הפצמה חדשה. הזמינו

לשכת הפרוטוקולים	
דף 7 מתוך	דפים
עומק	מתוך 6 עומקים

- סודי -

ועדת החוץ והבטחון

16.10.73

מבן רח"ט י. אלון:

יותר, אבל לא המטיקו. וזוהי המצאה ישראלית מקורית; לא ידוע לנו על עוד בשר כזה (אבל הוא די איכות לשי שעה, אם כי בהיקף קל הוא יכול להיות מצויין). יש גם הדבורות שמעבירות טנק. ויש עוד טנקים, של כמה מכוונות גדולות צמות שמתחברות יחד ומתוות בשר זמני, ופטיעות.

לחגיגה לכא שמוני בקי בהנדסה גשרים - לא מביד. זה מה שהתרשתי מן האנשים הכי טובים שמוני יכול לסמוך עליהם, גם מחיל ההנדסה וגם מהמלוף טל, מפקדי המנדבות, מלוף המטיקור בדרויש והרמטכ"ל.

כמקום המריצה נבחר מקום חכם לרעהי.

אחם מכירים את האנש הפר הגדול. כחפר שבין האנש...

מ. ג. ג. ג. זמא הנזרה הפרכזית. בנין:

מבן רח"ט י. אלון: כן. אבל ריכזו כאן שתי מנדבות.

מ. ג. ג. ג. רצית להביד "זה מריק". בנין:

מבן רח"ט י. אלון: מריק זבדן. החכר"ה רצו להבטיח לעצמם את המבץ השמאלי. מבם גדול כזה הוא מבטחה יחסית לאבץ. לא לבשרי להטקיר אותו, אבל מי-ממשר אאאא להעמיד מה טובים ולא לתא לנו כמה ששמאל. מצד ימין יש רביזיה שדוריינה עם חיל רגלים משומר, והבעיה הייתה לפרוך מעבר אל הכביש שבוביל סוף האנש חטר אל התעלה המתחברת לאנש, ושם להקים את הנשר הראשון. והתכנית הייתה כזאת: אחם יודעים שבמקום אלוף מלברט המנחם בתנחם כמפקד המנדבה הדרוסיית קלמן (מבן) (שאנב, היה מחו טרמי הדרוסיים של הטנקים), הוא מרוכז בחלק הדרוסי, וצריך להבטיח כפזבן מאחוריהם המטוריינת הרביעית וכל מה שבטחה אליה לא תדרוך לכיוון המיתלה, שהיא מחו מן היצרים. הוא צריך גם ללחוץ כדי להטעות אותם, שלא ידעו מישהו המאמץ העיקרי שלנו. אאך נותר כזה קטן יותר, אל בצפון של שריון, במטיקורו של שרון, שהתקירו גם לעזור ל"בנרסט", שלא יקרה מא לא מה שקורה לה לעצמה, וגם לבצע לחץ מטעה גם בכיוון הנזרה הצמודה, ושלישית - מי-שם השבנו על פורט-מונד ופורט-טעיר לעת פנח (לכך עוד פוקד). לקחו מטוח את שתי המנדבות הפרכזיות (אחת של מריק במרכז וזאת של אאך בדרן שקורבה יותר למריק), וצירפו אליהן אצחאש במטקיר של הי"ר מעולה, כלי הטנח (ללוחמת לילה), והתכנית הייתה בקוצים כלליים כך: מי-שם פנחן-מזרח למקום המריצה שלנו (במיוחד שחם רומים בטחה) תבוצע מעולה הטעיה שבטחה המסוך אליה השומח לב, היודעת להטעות פנחן ופדרות, באותו זמן כזה אחד של מנדבת מריק צריכה הייתה לפרוך דרך בשולי המערך המצרי, (שם יש גם מקום שקדמיים לו "החווה המיזבית") ולגבל מריצה זו ולהעביר קדימת שני ברוצים של אצחאש עם פירות-בזם צריכים לעבור את התעלה ולתפוש ראש-בשר ממעבה לה, פיד אחרי זה צריכים הטנקים להצטיח את האנשים, לקרב את הנשר הראשון או השני או את שניהם, להניח אותם, ולקרב כל מה שניתן לקרב, והתכנית הייתה שאחרי שטרמקים חלק ניכר מן הכוח שמרדע לנו - רצינו להגיע לתעלה במורה מאחרי, כי אאאא זוהי בכל זאת השלה כזה מרם. הנעצו במשך הלילה לאט-לאט עד לפרוזדור של 4, 6 עד 8 ק"מ במקום אחד הם זרקו אותם בחזרה; לקחו לנו בחזרה את החווה המיזבית, והפרוזדור קצת הוצר, לפני כל המערכה הזאת חיל-המזיר כחש וכחש בהם עד השיבה, ופיד אחרי זה ריכזו את רוב המרטילריה של המטיקור לצורה הזאת, כל זה כדי להבטיח מעבר בטוח לחכר"ה.

היה דירוג של זמן, לפי המנהגים של צה"ל. מי הולך קדימה וכו'. התכנית הייתה שברבע שזה נפרך בכוח עיקרי, שרם לזה שבטחה את המבץ - מריק בכל זאת צריך היה לחדור מניחה ולתקדם מיזבה לעבר המיזור החקלאי (שם יש תעלה טים מתוקים ענקיים), ולעלות

לשכת המרוטוקולים	
דף 8 מתוך	דפים
עומק	מתוך 6 עומקים

- סודי -

ועדת החוץ והבטחון
16.10.78

ט"ו רח"ט י. אלון:

גם על סערך הטילים הצפוני, ופיד אחרי הכוח הזה צריך להיכנס טביחה כוח של ברן, וללכת לדרום ולמזרח את הרביזיה המסודרית והכוחות שנמצאים בדרום, כיון המבט חסר הנדול לבין העיר סואץ. החשבה היתה גם לנקות את הטילים הדרומיים (אריק את הצפוניים וברן את הדרומיים), וגם לטפל בכוחות שכורמים יתחילו לטפח, ולהספיד להם טנקים רבים ככל המסדר.

כמו ככל שבצע כמעט, עם לוח זמנים וטרחים זכו, היו כמה תקלות. התחלה היתה מצויינת. התחומאא פעלו יפה. נסרץ כוח לצנחנים. פיד היה צריך לקדם את הנשרים ואת השריון שהביע בזמן - המצנחנים מיהרו לבוא. הפרק בו הציבו אותם היה גדול מדי. הם גלחו בסירות הנופס את התעלה במיחור של שעה או שעה וחצי, אבל זה לא משפיע. זה עוד היה מוקדם בערב, והם עברו ונאחזו. לא נתקלו בכוחות אויב. מצאו הסירות ריקות שהאויב היה מבוזר בהן כל הזמן לפני שעבר את התעלה לצידנו.

כאן התחילה הבעיה, שהנשרים צעו לאט. גשר טל היה בו קלקול טכני, והמתנדבים התחילו לתקנו. ושני הנשרים הנדולים הקובצניובליים, כנראה שהיו רחוקים מדי או שהיתה תקלה בהפעלה. הנשרים לא הגיעו. אמא איכו שהיה, שלוש שארבע בבוקר. הם הגיעו לפנות בוקר. אז להעבירם, למור היום, לשיש כאן רביזיה שלמה טובבת והטרודור צערה צר ויש כביש שיכולים להביע עליו בקלות עם מש - מוכם שמעבירים את הנשרים, ובטקום זה מעבירים טנקים בדרגות. כל טנק נוסף היה בשורה בסיקור דרום. הגענו לכך שער שעה חשע בבוקר היו שם כבר 15-16 טנקים. אז ניתנה אאמאא סקודה להעביר עוד טנקים. החלק הראשון של הטנקים הנקידו לצורך לצנחנים להתכנס ולתמונן להתקפת-ננד. הסקודה הנוספת היתה פיועית למשימה אחר וימדת: להרוס חלק מהטילים, כדי לתת אפשרות לחיל-האוויר להיכנס יותר.

מה הפגז כרגע? במסך היום היה קרב קשה מאד בין מוגדה אריק לבין הרביזיה המחזרת בצד שלנו. הם לקחו מאחזו בחזרה את החזרה הסינית. שם היה קרב טנקים (תמוך מזה של יום א'); כלומר מנחנו היינו צריכים לתמרן יותר מאשר הם). ישראל לימדו מטר לי שיש לו יריעה מן הדרום שמחת החטיבות המסודריות של המוגדה הזאת מבלה מבירות. היות ותוא זהיר מאד, הוא לא רצה לנקוב במספר, כי עוד לא קיבל מספרים מדוייקים. הוא רק אמר שעה שמטרו לן היה קצה עצוב, כי הקרב של היום היה מבזרי, וכנראה מבלנו קצה מבירות, גם בשריון, אינני יודע כמה.

אבל אותה פלוגה שמצאה כדי לעשות את המשימה, שוב ע"י הדוגרנה הללו, הצטרף אליה אריק עצמו, והדו"ח שקיבלנו לפנות ערב, האחרון ביותר לפני שבאתי אליכם, אומר שהם הצליחו להוציא מכלל פעולה בין שתיים לשלוש פוללות קרקע-אוויר (אינני בטוח במספר). יתרה מזו, כנראה שהנשרים אטמו קצה טנקים, והחבר"ה שלנו - הימיתה הזאת שעברה - הצליחו לחטל להם שבעה טנקים מתוך השניים. ולנו מתוך השניים לא נטבע אף טנק. ברבע זה יש לנו שם 20 טנקים, שלום 10 זחלאים ושני צרודים של הייליים (כל צרוד זה כ-400-500 איש). צרודים טובים מאד. המסקר דג"ט, מודתיקי הצנחנים. לטרות שהגיעו די מאוחר, הם התכנסו יפה מאד, והמעניין הוא שהנשרים לא תספו מה חולץ כאן. הם לא הציבו בקשר שעות. רק אחרי שראיתי איך הם מבינים הבנתי איזו הכנית באומיית זאת היתה, היתה לנו תכנית, להעביר שם שתי מוגדות שלמות, זה 400 טנקים, שלא לדבר על מרטיילרים. אילו ענין הנשרים היה בטרד וחיו עובדים אמילו עד הקרב 200, 250 או 300 טנקים - היתה נוצרת מהמכה צבאית בכל המערך.

אבל לא ויתרנו על התכנית. עד לרבע זה שמני במ אליכם המסקר עומד על הכניותיו, בשינוי אחר.

י. רמאל: פתי הם גילו את הדבר הזה?

לשכת המרוטקולים		
דף	מתוך	דמים
עותק	מתוך 6 עותקים	

16.10.73

בגן רח"מ י. אלון: עכשיו אאאאאאאאאאאא הוא מפרשים לעצמם סוף-סוף שזאת ששיטה. הם אינם מפרשים שזה ראש-בשר. הם אינם מפרשים מה גודל התכנית שהיתה לנו, לפי מה שהם רואים בלי הנשרים. הרי רב משועשים הולכים, והם מפרשים: מה עושים עם דוברות? מלשטים 20 טנקים, חוזרים 20 טנקים, במים כלילה, חוזרים כלילה; בטרבונ. עד לפני שעה הם המיינו שזוהי ששיטה, והם לא מייחסים לה חשיבות קרדינלית, אם כי הם נותנים מקורה לפקוח עין וכו'.

מ. בן-עזרת: הם מופצצים?

בגן רח"מ י. אלון: בלי רחמים.

מ. בן-עזרת: שלנו?

בגן רח"מ י. אלון: לא. מי שמופצץ זה הכוחות שכלחמים

בדביזיה מצד זה. שם לא. מן הצנחנים לא נפגע אף אחד. הם מחוסרים יפה. פרט לקבוצה שפרצה לטילים במרחק של עוד 15 ק"מ - הם לא יצאו. הם שיהרו את השטח. יש ראש-בשר יפה, מאסר להתפשט מסנו דרוסה, מזרחה, מערבה. הפרוזדור עדיין בידינו. אבל הכניסה אליה היא צרה ומטופנת. ובתוך זה יש גם מוצב ריק סמוך בר-לב, שחזר לנו והוא מנוצל למחסן בו דבריה רבישים, כי הוא חסין מפני טבעות.

מה השינוי שיש עכשיו בתכנית?

י. רמאל: איזו אגודה שלנו פבלה? של סגן?

בגן רח"מ י. אלון: עדיין אותו מך אחת לא פבלה. היום פבלה אחת

החטיבות של מריק. לחלק מהכוח שלו הצטרפו את הצנחנים. מני חושב שהוא צריך לחזור לכוח העיקרי, אם כי יפה שהוא צלח. אבל מני איננו מתערב בטיוקוד. איננו יודע גם מה האבירות, ואין לי הערכה בקצה-המצבעות (כמו שמופך בסיר).

מה שאני כן יודע הוא שהחלטת לעשות בטיוקוד אחר, ובטיוקוד לעלות על הדביזיה הפחופרת הפצריה בשירון ולטבול אבירות - חוזרים לתקופה הקלאסית של מלחמת תש"ח, והעבירו חטיבת צנחנים שהיתה במרחב שלמה, שעתה לבצע נחיתה מחירה השובה, גם כן בפצריה, אבל כיון לברוח נזקקו אנטרטיבים חשובים וגם הסתה גדולה, אבל זה פחות חשוב כרגע. היא הוצאה ממרחב שלמה לרפידיים, וזאת היא חטיבת להתארגן הלילה - מולי צפון הלילה קרב לילי אאאאא קשה בהטירות לפחות על החזרה החיבה וההחפורים ששכיחה. לא לחלל דביזיה שלמה אף חטיבת של רבליים, אלא את החזרה - זה שאיננו ממסוגל - על מנת לחסון טעונת שרון את הצורך ללחום שריון שריון. מקווים שבעקבות ההצלחה הזאת שתהיה הלילה, אם הכל ילך כשורה...

מ. בן-עזרת: הם פצרידים בטיילים האלה?

בגן רח"מ י. אלון: הכל פצרידי. החבורה שצברו את החלה לקחו

את הכל. אז אפשר יהיה לפגוע בוקר להעביר את הנשרים הקצבבבנינליים הבוליים. עם דוברות שלום גברים שלום הכל - הרמטכ"ל חשב שהוא יוכל להשיך בתכנית, כי עד לרבע זה הם עדיין לא בצרכים לקראת עליה דבתי. ואז נצטרך להכניס כוח שרי אל הפריצה הזאת, ולבנות לבצע לפחות חלק מהתכנית הבדילה.

אבל מני מוכרה לומר שהרמטכ"ל, בהצטרפו אה התכנית בטעמלה, אפר טראנס; וזהו תכנית שיש בה כטעמלה ויש בה מוטטטטטט ויש בה פנימו. המטטטטטט הוא מה שתארתי לטנחטמ. האוטטטטטט

לשכת המרוסוקולים	
דף 10 מתוך	דמים
עותק	מתוך 6 עותקים

-סודי-

ועדת החוץ והבטחון
16.10.73

בגן רה"מ י. אלון:

הוא להיאחז ברמט-גשר, בלי להתשטט, אבל ראש-גשר שמאשר להחזיק בו
ופטנו לבצע משימות כלפי טילים, כמו שעשינו כבר היום, ולעשות
הרבה צרות למצרים. והטינימות זה שנגרות נזקים כמה שנגרות, ולכל
היותר צימלץ לטבח - אז מובטח לנו עודף לנטיבה.

אני אינני מעריך שהמלטרנטטה השלישית
נראית כמזמן. אם כי במלחמה מי-אשר לנחש. אבל לפי מה שהצבתי
היום, החבר'ה מרגישים שהם חזקו עצמם בנשק מבטי-טנקים. אין מי
שינסף אותם טש, אלא אם יזרקו את הדביזיה מקהיר. היא זה
לאיזה מקום; עדיין איננו יודעים להיכן.

האם לדעתך לא היה מוקדם להודיע שאנחנו
בצר השני?

בגן רה"מ י. אלון:
לא. אילו הודענו שהיה ראש-גשר - זה
היה מוקדם. אבל כשהודענו שעושים
פעולות - זה מחזק את דעתם שיש פעולות.

ההודעה של בולדה לא הייתה שעושים
פעולות.

בגן רה"מ י. אלון:
הדברים היו זהירים מאוד; שמועלים שבני
הצדדים. ראשית - הם רואים. ושנית -
הרעו להם שתיים-שלוש פעולות. האם אם הם עוזרים לפי מה שגדמה
היום - כל אחד היה מומר שזאת משימה. הלומי שזה לא יקרה, אבל
זה גם יכול להשאר כמשימה. מה יתפתח הלילה מן החדר - גרמה. לדעת
ברבע זה צריך להיות מורף-דוח לא של לילה ולא של יום אלא של
שני-שלושה ימים.

ב. הלוי:
מתי התכנית לגשרים?

בגן רה"מ י. אלון:
אם פעולת הלילה ליד החווה הסינית
תצליח - מולי פחד. אני אינני מאמין
שהלילה זהו עסק בטוח. באותו זמן הכוחות הדרומיים והצפוניים
לוחצים על מנת שלא ישלחו הצבדות למרכז. הנייטות שלנו בטוב
מצויין.

בצפון, דרומית ל"בזרמט" יש עכשיו
גם קרבות חי"ר, שהם יזנו. אנחנו הטלנו היום למצרים 12 טטות.
הטיכום הטובי מראשית המלחמה עו עכשיו: 147 טטות מצריים הוטלו.

מדוני היו"ר, גרמה לי שטיכטתי, ואני
מצטער אם הארכת.

היו"ר ח. צדוק:
אני רוצה להציע לוועדה שהערב נחתם
בששעה, ולא ניכנס לדיון. מחוץ יש לנו
ישיבה עם שר הבטחון. היא תהיה או בשעה 6 או ב-9 בערב, כלשכת שר
הבטחון. בבוקר נודיע.
אני מבין שהצעתך נתקבלה. הישיבה
נעולה.

(הישיבה ננעלה ב-21.30)